

РЕШЕНИЕ

№ 3112

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2097** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на С. Б. П., с адрес в [населено място] против Решение №13950/16.01.2020г., постановено по нахд №16160/2019г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав, с което е изменен Електронен фиш /ЕФ/ серия К №2077861, издаден от СДВР, в частта относно установената стойност на скоростта от 99 км./ч. на 96 км./ч. и в частта относно превишената стойност на скоростта от 49 км./ч. на 46 км./ч. и същия ЕФ е потвърден в останалата му част.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се аргументи, че СРС неправилно е приел, че в оспорения ЕФ точно е посочено мястото на извършването на нарушението, включително посоката на движение. Оспорват се и мотивите на съда, според които на мястото на нарушението е наличен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км./ч. Твърди се също, че СРС неправилно е приел, че посредством снимка на л.14 от делото се установява регистрационния номер на автомобила доколкото на посочената снимка се разпознават два фара от автомобил и регистрационен номер СА9902Н, без да може да бъде установена по безспорен начин последната буква от регистрационния номер. Касаторът намира, че неправилно съдът

е изменил ЕФ в частта относно установената стойност на скоростта вместо да отмени ЕФ, тъй като допуснатото нарушение е съществено. Застъпва се и становище, че липсата на снимка към протокола лишава страната от възможността да разбере къде точно е било местоположението на АТСС, тоест дали същото се е намирало на посоченото място. Иска се ЕФ да бъде отменен. Претендират се и направените по делото разноски в размер на 300 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар.

В съдебно заседание касаторът чрез упълномощен представител поддържа жалбата и изразява становище за отмяна на обжалваното решение и отмяна на ЕФ.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция не изразява становище по касационната жалба.

Заключението на прокурора е, че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради което касационната жалба следва да се уважи.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 13950 от 16.01.2020г. по нахд № 16160/2019г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 21.05.2018г. в 20,46ч., в [населено място], [улица], магазин "Х.", с посока на движение към [улица], скоростта на движение на лек автомобил "Хюндай А." с рег. [рег.номер на МПС], собственост на С. П., била приблизително 99 км./ч. при ограничение на скоростта за населено място - 50 км./ч. Ограничението на скоростта на процесното място било въведено с пътен знак В26 /50 км./ч./ . Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с преносима система за контрол на скоростта на мпс с вградено разпознаване на номер и комуникации тип ARH CAM S1. Системата за контрол на скоростта преминала на проверка, за която е издаден Протокол за проверка от 11.12.2017г. Според Протокола допустимата грешка при измерване на скоростта е +/-3 км./ч. при скорост до 100 км./ч. и +/- 3 % при скорост над 100 км./ч. Системата за контрол на скоростта за времето от 20,00ч. на 21.05.2018г. до 22,00ч. на 21.05.2018г. е била позиционирана в служебно мпс в [населено място], [улица]/магазин "Х."/ с посока към [улица] за да контролира скоростта на движение на мпс-та, движещи се на това място.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР бил издаден ЕФ Серия К №2077861, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП на касатора С. П. е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. В ЕФ е посочено, че разрешената скорост на движение е 50 км./ч.; установената скорост на движение е 99 км./ч. и превишаването на разрешената скорост е с 49 км./ч.

От представените по делото писмени доказателства безспорно се установява, че посоченото в електронния фиш техническо средство, с което е измерена, фиксирана, отчетена и заснета скоростта на движение на управлявания от касатора автомобил, е одобрен тип автоматизирано техническо средство за измерване съгласно Закона за измерванията, което установява и автоматично заснема и записва нарушението /превишението на скоростта/; датата и точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

СРС е приел, че административно наказващият орган правилно е приложил материалния закон, а именно чл.21, ал.1 от ЗДвП, и санкционната такава чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, като е определено административно наказание "глоба" в неговия абсолютен размер - 600 лв..

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. В този смисъл съдът правилно е приел, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 165, ал 2, т.6 от ЗДвП във вр. чл.189, ал.15 от ЗДвП, като изрично е посочил веществените доказателствени средства, снимките, и документите, които кредитира и какви обстоятелства установява с тях, включително датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на мпс-то. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

В случая е налице нарушение, установено с мобилна радарна система, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, а същата е била превишена от водача. Мястото на нарушението като задължителен реквизит на ЕФ е посочено ясно и точно. Безпротиворечиво е посочено, че посоката на движение на автомобила на касатора е от [улица]към [улица]. Магазин "Х." е посочен като ориентир, чрез който се установява къде точно/в коя част от [улица]е мястото на нарушението. Неоснователно касаторът приема, че според ЕФ мястото на нарушението е от страната на магазин "Х.". Този извод на П. не съответства на посочената в ЕФ посока на движение и на събраните по делото доказателства. Така посоченото в ЕФ място на нарушение се установява от следните доказателства: протоколът за използване на техническото средство или система от 21.05.2018г. и снимката на л.14 от нахд №16160/2019г. на СРС/. Правото на защита на П. не е нарушено, тъй като мястото на нарушението, а и нарушението са описани ясно, точно и разбираемо.

Неоснователно е и оспорването на мотивите на съда, според които на мястото на нарушението е наличен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км./ч.. При установената посока на движение на лек автомобил "Хюндай А." с рег. [рег.номер на МПС] правилно съдът е приел, че на мястото на нарушението ограничението на скоростта е било 50 км./ч. Това обстоятелство се установява както със схемата на Столична община /л.28/, така и със снимките на л.43 и л.14 от нахд №16160/2019г. на СРС. В писмото, към което е приложена схемата на Столична община е посочено, че след Ч. шосе в посока Околовръстен път е сигнализирана пешеходна пътека тип "зебра" пред магазин "Х." и преди пешеходната пътека са

монтирани пътни знаци В26. От схемата се установява, че пътните знаци са монтирани от двете страни преди пешеходната пътека за регулиране на скоростта на движение на автомобилите в двете посоки. Действително в писмото е посочено, че знаците са поставени след Ч. шосе в посока Околовръстен път, но следва да се има предвид, че както Ч. шосе и Околовръстен път така и [улица]са отклонения на [улица], и трите в една посока, но през определено разстояние. Поради това и като се има предвид, че нарушението е констатирано на [улица], а не на Ч. шосе, Околовръстен път или [улица]от значение е разположението на пътния знак В26, указващ разрешената скорост, а от доказателствата по делото се установява, че такъв е наличен на мястото на нарушението, тъй като пешеходната пътека е на [улица].

Неоснователно е и възражението, че СРС неправилно е приел, че посредством снимка на л.14 от делото се установява регистрационния номер на автомобила доколкото на посочената снимка се разпознават два фара от автомобил и регистрационен номер СА9902Н, без да може да бъде установена по безспорен начин последната буква от регистрационния номер. Действително последният знак от регистрационния номер СА9902НТ, а именно буква "Т" не е така ясно заснет на снимката както останалите знаци, но е достатъчно четлив и разпознаваем и то без използване на технически или специални средства. Настоящият съд също приема, че регистрационният номер на процесния автомобил се установява категорично със снимката на л.14 и правилно е индивидуализиран в оспорения ЕФ. От снимката еднозначно се установява регистрационния номер на МПС, което е абсолютно достатъчно за индивидуализиране на превозното средство, с което е било извършено нарушението. Снимката представлява годно доказателствено средство по смисъла на чл.189, ал.15 от ЗДвП и съответно извършването на вмененото на санкционираното лице нарушение не се основава на предположения.

Касаторът намира, че неправилно СРС е изменил ЕФ в частта относно установената стойност на скоростта вместо да отмени ЕФ, тъй като допуснатото нарушение е съществено. В случая при установяване на скоростта на движение не е отчетен толеранс от минус 3 км/ч. от измерената скорост, което е в рамките на техническата грешка допустима за техническото средство за измерване, поради това посочената на снимковия материал, отчетената скорост на движение на МПС от 99 км/ч, съответства на описаната в ЕФ скорост от 99 км/ч..Правилно и в съответствие с доказателствата по делото съдът е приспаднал толеранса от 3 км./ч., тъй като така е определена скоростта на движение на автомобила. По този начин е определена по-благоприятна скорост на движение, но и при тази стойност нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП е нарушена. Превишена е скорост на движение от 50 км./ч., установена за населено място и зададена и с пътен знак В26. Превишението е с 46 км./ч.. Правото на защита не е нарушено, тъй като определената от съда скорост на движение е в по-малък размер от скоростта на движение, за която е ангажирана отговорността на касатора.

Не се споделя и касационното възражение, че липсата на снимка към протокола лишава страната от възможността да разбере къде точно е било местоположението на АТСС, тоест дали същото се е намирало на посоченото място. Действително към протокола не е приложена снимка по чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за разположението на мобилното АТСС, което обаче не съставлява достатъчно основание да се приеме, че процедурата по издаване на електронния фиш е опорочена или че материалният закон е приложен неправилно.

Протоколът е годно доказателствено средство и с него се установява разположението на мобилното АТСС. В протокола изчерпателно са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, идентификация на служебния автомобил, в който е монтирано АТСС, началото и края на работната смяна и броя на установените нарушения. Данните в протокола, ведно с приобщения снимков материал от записа, извършен от мобилната АТСС, доказват, че нарушението е установено в границите на контролирания участък. Освен това следва да се отбележи че при използването на АТСС контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство, като измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. В този смисъл координатите на мястото, където е измерена, регистрирана и записана скоростта на движение на МПС не се вписват, а се отпечатват автоматично с отпечатването на снимковия материал. Съдът намира, че със събраните доказателства от една страна се установява съответствие между мястото на нарушението, посочено в приложената снимка и мястото на нарушението, отразено в издадения електронен фиш, а от друга – с местоположението на използваното АТСС.

Съдът правилно е приел, че нарушението е правилно квалифицирано и санкционирано.

СРС е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на електронния фиш. Правилно са формирани вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи. Не са допуснати порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение.

С оглед на изложените съображения настоящия съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 13950 от 16.01.2020г., постановено по нахд № 16160/ 2019г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.